

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.906 van 1 december 1997
in de zaak A. 74.462/IX-385.**

In zake : Jan MÜSING,
wonende te ANTWERPEN,
Niellonstraat 23

tegen :

het Vlaams Instituut voor Zelfstandig Ondernemen,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 23 mei 1997 namens Jan MÜSING werd ingediend door zijn raadsman C. COEN, advocaat te Antwerpen, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- 1° de beslissing van 14 april 1997 van de praktijkcommissie van het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen waarbij beslist werd om de erkenning van Jan MÜSING als leersecretaris op te heffen;
- 2° de beslissing van 21 april 1997 van de praktijkcommissie van het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen waarbij de eerste beslissing "verder werd uitgewerkt", dit wil zeggen ingetrokken en hernomen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 november 1997, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 24 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. COEN, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat W. MERTENS die, loco Advocaat M. BOES verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Jan MÜSING is sinds 1972 leersecretaris en geeft uitvoering aan ca. 500 lopende leerovereenkomsten.

1.2. Op 19 maart 1997 beslist de praktijkcommissie Jan MÜSING voorlopig te schorsen hangende het onderzoek naar de mogelijke opheffing van zijn erkenning van leersecretaris op grond van de artikelen 3, 2° (onverenigbaarheid met de functie van directeur of medewerker van een centrum, lesgever uitgezonderd), 7, §§ 2 (opheffing van erkenning indien leersecretaris niet

meer verbonden is door een overeenkomst) en 3 (opheffing van erkenning indien blijkt dat leersecretaris zijn opdracht niet naar behoren vervult overeenkomstig de bepalingen van het decreet, de uitvoeringsbesluiten, de overeenkomst of de richtlijnen vastgelegd door de praktijkcommissie), en 13 (o.a. persoonlijke en onafhankelijke uitoefening van de opdracht; kosteloosheid) van het besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 1994 betreffende het statuut van de leersecretaris.

1.3. Bij verzoekschrift van 24 maart 1997 vordert Jan MÜSING de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing (G/A. 73.675/X-7285). Deze vordering wordt in het arrest nr. 65.718 van 28 maart 1997 verworpen bij gebreke van een ernstig nadeel, aangezien de beslissing slechts gold tot de definitieve beslissing van de praktijkcommissie op 14 april 1997 en bijgevolg kortstondig was.

Deze beslissing maakt dan ook niet het voorwerp uit van voorliggend schorsingsberoep, maar wel van het samenhangend annulatieberoep.

1.4. De beslissing van 19 maart 1997 wordt in een aangetekende brief van 20 maart 1997 aan Jan MÜSING medegedeeld. Tegelijk wordt Jan MÜSING erop gewezen dat hierover beraadslaagd zal worden op 14 april 1997 en dat hij het volledig dossier zal ontvangen na ontvangst van het vereiste advies van de provinciale dienst Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen. Tenslotte wordt erop gewezen dat Jan MÜSING kan vragen gehoord te worden en zich kan laten bijstaan door een raadsman.

1.5. Op 14 april 1997 besluit de praktijkcommissie van het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen de erkenning van Jan MÜSING als leersecretaris op te heffen.

Dit is de eerste beslissing waarvan de schorsing gevorderd wordt.

1.6. Op de zitting van 21 april 1997 beslist de praktijkcommissie, op voorstel van de voorzitter, eenparig om de voormelde beslissing van 14 april 1997 in te trekken aangezien deze niet bij geheime stemming tot stand kwam. Een nieuwe beslissing wordt genomen die luidt als volgt :

"Overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 35 en 67 van het Decreet van 23.01.1991 betreffende de vorming en de begeleiding van zelfstandigen en KMO en van artikel 7 van het BVR van 30.03.1994 betreffende het statuut van de leersecretaris besluit de praktijkcommissie eenparig, na geheime stemming, om de erkenning van de heer J. MÜSING als leersecretaris met ingang van heden op te heffen".

Dit is de tweede beslissing waarvan de schorsing gevorderd wordt;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de bestreden beslissing van 14 april 1997 op 21 april 1997 ingetrokken werd; dat verzoeker deze intrekking niet heeft betwist zodat zij definitief is; dat de vordering tot schorsing derhalve zonder voorwerp is geworden wat de bestreden beslissing van 14 april 1997 betreft;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als middel de schending aanvoert van het legaliteitsbeginsel en van artikel 159 van de Grondwet; dat hij stelt dat artikel 159 van de Grondwet geschonden is doordat "de bestreden beslissing toepassing maakt van het besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 1994 dat in strijd is met de hogere rechtsnormen en dan ook zelf is aangetast door machtsoverschrijding", aangezien dat besluit artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State schendt omdat het niet werd onderworpen aan het beredeneerd advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State en er geen redenen werden aangehaald om de hoogdringendheid aan te tonen;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt hetgeen volgt :

"In een eerste middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van het legaliteitsbeginsel en artikel 159 van de Grondwet.

Zij ziet deze bepalingen geschonden doordat het bestreden besluit een toepassing zou uitmaken van het besluit van de Vlaamse regering van 30.03.1994, besluit dat de verzoekende partij bestreden heeft met een annulatieberoep bij de Raad van State waarover nog geen uitspraak werd gedaan.

Dit middel is in rechte ongegrond.

In haar besluit heeft de praktijkcommissie vooreerst erop gewezen dat het besluit van 30.03.1994 door de Raad van State nog niet werd vernietigd maar vooral dat de bevoegdheid die zij in dit dossier uitoefent rechtstreeks steunt op het decreet van 23.01.1991, m.n. artikels 35 en 67.

Ook al zou de verzoekende partij gelijk hebben met haar bewering dat het besluit van 30.03.1994 onwettelijk zou zijn (quod non), dan nog moet worden vastgesteld dat het bestreden besluit terecht een voldoende rechtsgrond zoekt en vindt rechtstreeks in het decreet van 23.01.1991.

Het middel is dus niet gegrond, laat staan ernstig";

3.1.3.1. Overwegende dat de praktijkcommissie in de bestreden beslissing stelt, enerzijds, dat het besluit

van de Vlaamse regering van 30 april 1994 nog niet werd vernietigd en, anderzijds, "en vooral" dat zij de bevoegdheid die zij uitoefent, rechtstreeks steunt op de artikelen 35 en 67 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen; dat dit verweer niet overtuigt; dat artikel 35 van het decreet immers uitdrukkelijk bepaalt dat de praktijkcommissie de erkenning verleent en intrekt overeenkomstig de voorwaarden bepaald door de Vlaamse regering; dat dit het voormelde besluit van 30 maart 1994 is; dat artikel 67 bepaalt dat op basis van het verslag van de door het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen aangewezen personeelsleden houdende vaststelling van overtredingen van het decreet en de uitvoeringsbesluiten medegedeeld aan (in casu) de praktijkcommissie de erkenning van de leersecretaris kan worden geschorst, opgeheven of ingetrokken; dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat de praktijkcommissie op basis van de voormelde artikelen 35 en 67 de bevoegdheid tot opheffing van de erkenning rechtstreeks put uit het decreet, vastgesteld dient te worden dat de tenlasteleggingen steeds het besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 1994 betreffen;

3.1.3.2.1. Overwegende dat overeenkomstig artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de Ministers de ontwerpen van reglementaire besluiten onderwerpen aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving "buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid"; dat het besluit van de Vlaamse regering van 30 april 1994 reglementair is, maar niet voor advies werd voorgelegd; dat de daartoe ingeworpen hoogdringendheid als volgt wordt gemotiveerd :

"Gelet op de wetten van de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat artikel 8, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 1 juli 1992 en van 16 juni 1993, bepaalt dat de overeenkomst tussen de praktijkcommissie en de leersecretaris wordt gesloten tot 30 september 1993;

Overwegende dat artikel 11, § 2, bepaalt dat afdeling 6, toelagen voor de subsidiëring van de leersecretarissen van het ministerieel besluit van 27 maart 1979 houdende bepaling van de Rijkstoelagen in het stelsel van de voortdurende vorming, van toepassing is tot 30 september 1993;

Overwegende dat artikel 12, 2°, bepaalt dat afdeling 6, toelagen voor de subsidiëring van de leersecretaris van het ministerieel besluit van 27 maart 1979 houdende bepaling van de Rijkstoelagen in het stelsel van de voortdurende vorming, wordt opgeheven met ingang van 1 oktober 1993;

Overwegende dat artikel 5 verwijst naar de bijlage van het besluit, zijnde het model van schriftelijke overeenkomst met de erkende leersecretaris, die in artikel 6 bepaalt dat de overeenkomst wordt gesloten voor een termijn die eindigt op 30 september 1993;

Overwegende dat het dringend noodzakelijk is om de erkenningsvoorwaarden van de leersecretaris, de overeenkomst met de praktijkcommissie en de toelage aan de erkende leersecretaris definitief vast te leggen om de continuïteit en het functioneren van de leersecretaris te kunnen verzekeren, met name de bemiddeling bij het sluiten van leerovereenkomsten en leerverbintenissen en de opdrachten bedoeld bij artikel 62 van het decreet betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen";

3.1.3.2.2. Overwegende dat in casu de hoogdringendheid wordt gemotiveerd door de vaststelling dat een aantal bepalingen van de voorlopige - tweemaal verlengde - regeling van het besluit van 31 juli 1991 betreffende de erkenningsvoorwaarden voor de leersecretaris, de overeenkomsten met de praktijkcommissie en de subsidie voor de erkende leersecretaris, verbonden met een overeenkomst, gewijzigd bij de besluiten van 1 juli 1992 en 16 juni 1993, ophouden uitwerking te hebben vanaf 1 oktober 1993 en dat een aantal opheffingsbepalingen van dat besluit vanaf dezelfde dag in werking treden, en dat het dringend noodzakelijk is de erkenningsvoorwaarden van de leersecretaris, de overeenkomst met de

praktijkcommissie en de toelage aan de erkende leersecretaris definitief vast te stellen om de continuïteit en het functioneren van de leersecretaris te kunnen verzekeren; dat deze motivering echter niet pertinent is; dat het weliswaar aan het bestuur zelf toekomt te beslissen een definitieve eerder dan een voorlopige regeling aan te nemen; dat het redelijk is te menen dat de continuïteit en het functioneren van de leersecretarissen gediend zijn met een definitieve regeling; dat echter dan dient gemotiveerd te worden waarom in casu uit die omstandigheden en de aard van de zaak volgt dat zelfs geen advies binnen de drie dagen meer gevraagd kan worden; dat aldus in de motivering van de hoogdringendheid verzuimd werd aan te tonen waarom de continuïteit en het functioneren van de leersecretaris via een definitieve regeling, van die aard zou zijn dat de noodzaak om de door de Regering getroffen maatregelen uit te vaardigen op het tijdstip waartoe zij besloot daartoe over te gaan, zó dringend was dat de mogelijkheid om het advies van de afdeling wetgeving, eventueel binnen de drie dagen te vragen, erdoor uitgesloten is, temeer daar het probleem reeds sinds medio 1991 gekend was; dat bovendien dient vastgesteld te worden dat er tussen de aanneming van het besluit (30 maart 1994) en de bekendmaking ervan (11 juni 1994) 72 dagen verliepen; dat er blijkbaar zelfs niet werd aangedrongen op bekendmaking bij spoed; dat het middel ernstig is;

3.2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Dat de bestreden beslissing ook inhoudt dat verzoeker al zijn dossiers moet afstaan aan de pedagogische adviseur van het VIZO die de dossiers

aan een andere leersecretaris zal overhandigen voor afhandeling;

Aangezien door de tenuitvoerlegging van de opheffing de vertrouwensrelatie met patroons-werkgever, leerlingen en hun ouders zal aantasten;

Dat het vermoeden van zware beroepsfout of misdrijven die impliciet uit een tuchtsprocedure volgt, een onherstelbare schade zal toebrengen aan verzoeker in het kader van zijn werkzaamheden;

Dat niet uit het oog moet worden verloren dat verzoeker 25 jaar actief is als leersecretaris en door de bestreden beslissing van de ene dag naar de andere als een leersecretaris die zware beroepsfouten heeft begaan, zal worden bekeken;

Dat de loutere nietigverklaring van de bestreden beslissing hem geenszins terug de volledige leiding kan geven van de dossiers die gedurende een bepaalde tijd (3 à 5 jaar) door een andere leersecretaris werd behandeld; dat verzoeker immers noodzakelijkerwijze dan geconfronteerd zal worden met beslissingen die hij niet of anders zou hebben genomen;

Dat de nietigverklaring geenszins de geleden schade volledig kan herstellen;

Dat de bestreden beslissing de continuïteit van zijn pedagogisch werk ernstig in het gedrang brengt;

Aangezien de beslissing waarbij iemand definitief ontzegd wordt zijn beroepsactiviteit verder uit te oefenen, evident een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel toebrengt";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij zich ten dezen naar de wijsheid van de Raad van State gedraagt;

3.2.3. Overwegende dat verzoekers uiteenzetting genoeg overtuigingskracht bezit om te besluiten dat ook aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 21 april 1997 van de praktijkcommissie van het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen houdende opheffing van de erkenning van Jan MÜSING als leersecretaris.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een december 1900 zevenennegentig, door :

de HH. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad,
 M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.